

[Bilgrav-Nielsen.]

ke ned i den forhandling, der ved den lejlighed fandt sted, jeg skal undlade at citere hr. Kampmann og andre, som dengang i meget stærke vendinger tog afstand fra det radikale forslag om en nyvurdering.

Så må man spørge, om det nu er et rimeligt grundlag, der i ministerens redegørelse stilles op for de nyvurderinger, som skal foretages. Man siger, at arbejdet skal være afsluttet på to år. Hvorfor sætte denne tidsfrist? Det væsentlige må være, at arbejdet gøres færdigt. Det væsentlige må være, at man ikke, når dette arbejde er afsluttet, kan sige, som man kan sige om det udvalgsarbejde, der er foregået indtil nu, at det har været meget slet gennemført, og at det er særdeles mangelfuldt. Jeg har lyst til her at citere, hvad professor Myrup, der nu skal være formand for det nye udvalg, udtalte for et år siden til dagbladet Børsen. Han siger bl. a., at hvis han var folketingsmedlem, så ville han stemme imod Øresundsafterne. Han siger, at der er ingen, der har ført bevis for, at det er fornuftigt at gennemføre Salt-holmprojektet, og han siger, at man tager en politisk beslutning, og så vil man have beslutningsmaterialet til at bekræfte, at det er den rigtige beslutning, der allerede er truffet.

Jeg er overordentlig tilfreds med, at det er professor Myrup, der bliver formand for det nye udvalg. Jeg tror, det er en sikkerhed for, at vi ikke én gang til kom i den situation, at man kan sige disse ting om et udredningsarbejde. Jeg må sige efter at have fulgt debatten siden 1969 her i tinget, hvor vi fik det første lovforslag frem, at professor Myrup har ret i den karakteristik, han her giver af det arbejde, som har været udført.

Det væsentlige ved det udvalgsarbejde, som skal finde sted, er altså de elementer, der indgår i undersøgelserne, og der er for os i den radikale gruppe ingen tvivl om, at vi må have ministeren til et samråd i trafikudvalget for at få en gennemgang af det kommissorium, som er beskrevet i redegørelsen, og som ministeren giver udtryk for han er villig til at drøfte med os. Det væsentlige bliver for os, at der ikke er rimelige spørgsmål, som udelades fra denne undersøgelse. Vi skal undersøge, hvad det vil betyde, hvis man med en fortsat trafiktilvækst bliver i Kastrup. Det er en undersøgelse, der til

dato aldrig har været foretaget. Der er folk, der her har talt om, at der nu findes kilovis af papir, som er undersøgelsesmateriale forud for de beslutninger, der har været truffet, men der indgår ikke én eneste lap papir i denne bunke, som redegør for, hvad der vil ske, hvordan tingene vil udvikle sig, hvis man skulle bygge på en fortsat forbliven i Kastrup. Hver gang det spørgsmål har været rejst, er det blevet afvist med en bemærkning om, at der var truffet politisk beslutning om, at man skulle bort fra Kastrup. Ja, den beslutning blev truffet af daværende trafikminister Svend Horn i 1964, endnu før det første lufthavnsudvalg var færdigt med sit arbejde. Folketinget har aldrig haft lejlighed til at drøfte den sag, men nu skal det undersøges, og det er godt.

Vi må også have undersøgt, om man kan kombinere Kastrup lufthavn med Sturup, som jo er blevet en realitet i mellemtiden, og som ligger 45 km inde i Sverige. Det er en ting, som også professor Myrup har været inde på i den samtale med Børsen, jeg lige har refereret. Vi må undersøge, om det er rigtigt at tilvejebringe så megen kapacitet i Københavns lufthavn, at vi kan bibeholde lufthavnen som hovedbase for chartertrafikken. Har vi ingen mulighed for, som man gør det mange andre steder, at placere chartertrafikken på andre lufthavne? Vi har masser af ledig lufthavnskapacitet i Danmark. Vi har f. eks. adskillige pladser i Jylland, som er parate til og har kapacitet til at tage det dobbelte af den trafik, man har i dag.

Vi er altså i den radikale gruppe positivt stemt for det arbejde, som skal i gang, men det forudsætter, at kommissoriet virkelig bliver bredt, og jeg vil godt stille det direkte spørgsmål til trafikministeren, om han kunne tænke sig, at vi formulerer kommissoriet på en sådan måde, at det løbende vil kunne revideres, hvis det skønnes nødvendigt. Hvis ministeren i samråd med udvalget om offentlige arbejder finder det nødvendigt at drage nye momenter ind og underkaste nye sider af sagen ny vurdering, er det så en ting, som ministeren kunne tænke sig at gå med på?

Vi må ikke én gang til komme i den situation, at man lukker af for besvarelse af de spørgsmål, som rejses, og det er det, der har karakteriseret den lange forhandlingsperio-